II

*(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen ei ole pakollista)*

# PÄÄTÖKSET

# KOMISSIO

## KOMISSION PÄÄTÖS,

**tehty 12 päivänä lokakuuta 2007,**

**Puolan tasavallan EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 5 kohdan nojalla tiedoksi antamista muuntogeenisiä organismeja koskevan kansallisen lakiesityksen 111 ja 172 pykälästä siltä osin kuin niissä poiketaan geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellista levittämistä ympäristöön koskevasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivistä 2001/18/EY**

*(tiedoksiannettu numerolla K(2007) 4697)*

**(Ainoastaan puolankielinen teksti on todistusvoimainen)**

**(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

(2008/62/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan 5 ja 6 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

### 1. MENETTELY

(1) Perustamissopimuksen 95 artiklan 5 kohdassa ja 6 kohdan ensimmäisessä alakohdassa määrätään seuraavaa:

”5. Jos sen jälkeen kun neuvosto tai komissio on toteuttanut yhdenmukaistamistoimenpiteen, jäsenvaltio lisäksi pitää tarpeellisena ottaa käyttöön uuteen, ympäristönsuojelua tai työympäristön suojelua koskevaan tieteelliseen näyttöön perustuvia kansallisia säännöksiä tai määräyksiä kyseisen jäsenvaltion erityisten ongelmien vuoksi, jotka ovat ilmenneet yhdenmukaistamistoimenpiteen toteuttamisen jälkeen, jäsenvaltio antaa suunnitellut säännökset ja määräykset sekä niiden käyttöönottamisen perusteet tiedoksi komissiolle.

6. Komissio hyväksyy tai hylkää kyseiset kansalliset säännökset tai määräykset kuuden kuukauden kuluessa (…) 5 kohdassa tarkoitetuista tiedoksi antamisista todettuaan ensin, ovatko ne keino mielivaltaiseen syrjintään tai jäsenvaltioiden välisen kaupan peiteltyyn rajoittamiseen ja muodostavatko ne esteen sisämarkkinoiden toiminnalle.”

(2) Puolan pysyvä edustusto Euroopan unionissa antoi komissiolle 13 päivänä huhtikuuta 2007 päivätyllä kirjeellä tiedoksi EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 5 kohdan mukaisesti muuntogeenisiä organismeja (GMO) koskevan lakiesityksen 111 ja 172 §:n, joissa poiketaan geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön ja neuvoston direktiivin 90/220/ETY kumoamisesta annetusta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivistä 2001/18/EY [1] (jäljempänä ’direktiivi 2001/18/EY’).

(3) Komissio ilmoitti Puolan viranomaisille 9 päivänä heinäkuuta 2007 päivätyllä kirjeellä, että se oli vastaanottanut EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 5 kohdan mukaisen tiedoksiannon ja että tiedoksiannon käsittelyyn 95 artiklan 6 kohdan mukaisesti varattu kuuden kuukauden aika oli alkanut vastaanottamisen jälkeisenä päivänä.

(4) Lisäksi komissio julkaisi *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* [2] ilmoituksen asiaa koskevasta pyynnöstä tiedottaakseen muille asianomaisille osapuolille kansallisia toimenpiteitä koskevasta lakiesityksestä, jonka Puola aikoo hyväksyä. [3]

[1] EYVL L 106, 17.4.2001, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1830/2003 (EUVL L 268, 18.10.2003, s. 24).

[2] EUVL C 173, 26.7.2007, s. 8.

[3] Asiaa koskevia huomautuksia saatiin Latvialta, EuropaBiolta, ESAlta (European Seed Association) ja Greenpeacelta. Huomautuksia toimittivat myös useat puolalaiset yksityishenkilöt, ammattijärjestöt ja muut sidosryhmät.

## 2. ASIAA KOSKEVA YHTEISÖN LAINSÄÄDÄNTÖ

### 2.1 Direktiivi 2001/18/EY geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön

(5) Direktiivi 2001/18/EY perustuu EY:n perustamissopimuksen 95 artiklaan. Sen tavoitteena on lähentää jäsenvaltioiden lainsäädäntöä ja menettelyitä, jotka liittyvät ympäristöön tarkoituksellisesti levitettäviä GMO:ja koskeviin lupiin. Direktiivin 2001/18/EY 34 artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden oli ennen 17 päivää lokakuuta 2002 saatettava direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöään.

(6) Direktiivillä 2001/18/EY otetaan käyttöön vaiheittainen hyväksyntäprosessi, jossa arvioidaan ihmisten terveyteen ja ympäristöön kohdistuvat riskit tapauskohtaisesti ennen kuin GMO:ja tai GMO:ista tai muuntogeenisistä mikroorganismeista (GMM:ista) koostuvia tai niitä sisältäviä tuotteita voidaan levittää ympäristöön tai ennen kuin tällaiset organismit tai tuotteet voidaan saattaa markkinoille. Direktiivissä 2001/18/EY säädetään kahdesta eri menettelystä, joista toinen koskee kokeellista levittämistä (kutsutaan "B osan mukaiseksi levittämiseksi") ja toinen markkinoille saattamista (kutsutaan "C osan mukaiseksi levittämiseksi"). B osan mukaiseen levittämiseen vaaditaan kansallisella tasolla myönnetty lupa, kun taas C osan mukaiseen levittämiseen sovelletaan yhteisön menettelyä, jossa tehdyt päätökset ovat voimassa koko Euroopan unionissa. Direktiivin 2001/18/EY mukaan myös siirtogeenisiä eläimiä voidaan saattaa markkinoille ja levittää ympäristöön koetarkoituksessa, jos ne on luokiteltu GMO:iksi. Toistaiseksi ei ole hyväksytty yhtään näihin tarkoituksiin käytettävää siirtogeenistä eläintä tai kalaa, mutta direktiivissä 2001/18/EY annetaan siihen kuitenkin mahdollisuus. Edellä mainittujen lupamenettelyjä koskevien säännösten lisäksi direktiivissä 2001/18/EY on suojalauseke, joka sisältyy sen 23 artiklaan. Artiklassa säädetään pääosin seuraavaa: "Jos jäsenvaltiolla on joko sellaisten uusien tai täydentävien tietojen perusteella, jotka on saatu luvan myöntämisen jälkeen ja jotka vaikuttavat ympäristöriskien arviointiin, tai uuden tai täydentävän tieteellisen tiedon vuoksi tehdyn olemassa olevien tietojen uudelleenarvioinnin perusteella aihetta todeta, että tuotteina tai tuotteissa oleva GMO, josta on tehty asianmukainen ilmoitus ja jolle on saatu kirjallinen lupa tämän direktiivin mukaisesti, aiheuttaa riskin ihmisten terveydelle tai ympäristölle, jäsenvaltio voi väliaikaisesti rajoittaa kyseisen tuotteina tai tuotteissa olevan GMO:n käyttöä ja/tai myyntiä tai kieltää sen käytön ja/tai myynnin alueellaan." Jos kyseessä on vakava riski, jäsenvaltiot voivat myös toteuttaa hätätoimenpiteitä, esimerkiksi keskeyttää tai lopettaa GMO:n markkinoille saattamisen, ja niiden on ilmoitettava komissiolle 23 artiklan nojalla tekemistään päätöksistä ja niiden perusteista. Suojalausekkeeseen turvautumisesta on päätettävä yhteisön tasolla direktiivin 2001/18/EY 30 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

### 2.2 Asetus (EY) N:o 1829/2003 muuntogeenisistä elintarvikkeista ja rehuista

(7) Muuntogeenisistä elintarvikkeista ja rehuista 22 päivänä syyskuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 ([1]) 1 artiklan mukaan kyseisellä asetuksella on tarkoitus a) luoda perusta ihmisten elämän ja terveyden, eläinten terveyden ja hyvinvoinnin, ympäristön sekä kuluttajien etujen korkeatasoisen suojelun varmistamiselle muuntogeenisten elintarvikkeiden ja rehujen suhteen ja varmistaa samalla sisämarkkinoiden tehokas toiminta, b) vahvistaa yhteisön menettelyt muuntogeenisten elintarvikkeiden ja rehujen lupia ja valvontaa varten sekä c) vahvistaa muuntogeenisten elintarvikkeiden ja rehujen merkitsemistä koskevat säännökset. Näiden erilaisten tavoitteiden huomioon ottamiseksi asetus (EY) N:o 1829/2003 perustuu EY:n perustamissopimuksen 37 ja 95 artiklaan sekä 152 artiklan 4 kohdan b alakohtaan. Asetusta (EY) N:o 1829/2003 sovelletaan elintarvikkeina ja rehuina käytettäviin GMO:ihin, GMO:ja sisältäviin tai niistä koostuviin elintarvikkeisiin ja rehuihin sekä sellaisiin elintarvikkeisiin tai rehuihin, jotka on valmistettu GMO:ista valmistetuista ainesosista tai sisältävät tällaisia ainesosia. Asetuksen (EY) N:o 1829/2003 johdanto-osan 11 kappaleessa todetaan, että lupa voidaan myöntää myös elintarvikkeiden ja rehujen raaka-aineena käytettäväksi tarkoitetulle GMO:lle.

(8) Asetuksella (EY) N:o 1829/2003 otetaan käyttöön keskitetty järjestelmä lupien myöntämiseksi GMO:ille (3–7 artikla koskee muuntogeenisiä elintarvikkeita ja 15–19 artikla muuntogeenisiä rehuja). Kuhunkin hakemukseen on liitettävä asiakirja-aineisto, joka sisältää direktiivin 2001/18/EY liitteissä III ja IV vaaditut tiedot sekä kyseisen direktiivin liitteessä II esitettyjen periaatteiden mukaisesti tehtyjä riskinarviointeja koskevat tiedot ja päätelmät (5 artiklan 5 kohdan a alakohta ja 17 artiklan 5 kohdan a alakohta). Asetuksessa (EY) N:o 1829/2003 säädetään, että Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen (EFSA) antaa lausunnon jokaisesta luvasta (6 ja 18 artikla). Jos GMO:ja on tarkoitus käyttää asetuksen (EY) N:o 1829/2003 soveltamisalaan kuuluvina siemeninä tai muuna kasvinlisäysaineistona, kyseisen asetuksen 6 artiklan 3 kohdan c alakohdan ja 18 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaan EFSA pyytää kansallista toimivaltaista viranomaista tekemään ympäristöriskien arvioinnin. Kyseisen asetuksen 8 artiklassa vahvistetaan olemassa oleviin tuotteisiin sovellettavat säännöt; olemassa olevat tuotteet määritellään elintarviketuotteiksi, jotka

([1]) EUVL L 268, 18.10.2003, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1981/2006 (EUVL L 368, 23.12.2006, s. 99).

on saatettu markkinoille neuvoston direktiivin 90/220/ETY ([1]) mukaisesti ennen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 258/97 ([2]) voimaantuloa tai asetuksen (EY) N:o 258/97 säännösten mukaisesti, ja muiksi tuotteiksi, jotka on saatettu laillisesti markkinoille ennen asetuksen (EY) N:o 1829/2003 soveltamisen alkamispäivää ja joiden markkinoille saattamisesta vastaavat toimijat ovat kuuden kuukauden kuluessa edellä mainitun asetuksen soveltamisen alkamispäivästä ilmoittaneet komissiolle, että tuote saatettiin markkinoille yhteisössä ennen edellä mainitun asetuksen soveltamisen alkamispäivää. Lisäksi näitä tuotteita voidaan 8 artiklan mukaan edelleen saattaa markkinoille, käyttää ja valmistaa edellyttäen, että tietyt ehdot täyttyvät. Asetuksen (EY) N:o 1829/2003 20 artiklassa vahvistetaan vastaava menettely sellaisille rehutuotteille, joille on myönnetty lupa direktiivin 90/220/ETY tai 2001/18/EY mukaisesti, mukaan luettuna käyttö rehuna, neuvoston direktiivin 82/471/ETY ([3]) mukaisesti, kun tuotteet on valmistettu GMO:ista, tai neuvoston direktiivin 70/524/ETY ([4]) mukaisesti, kun tuotteet sisältävät GMO:ja tai koostuvat niistä tai ne on valmistettu niistä. Kyseiset tuotteet merkitään yhteisön muuntogeenisten elintarvikkeiden ja rehujen rekisteriin vuoden kuluessa asetuksen (EY) N:o 1829/2003 soveltamisen alkamispäivästä sen jälkeen, kun on tarkastettu, että kaikki vaaditut tiedot on toimitettu ja käsitelty.

## 3. TIEDOKSI ANNETUT KANSALLISET SÄÄNNÖKSET

### 3.1 Tiedoksi annettujen kansallisten säännösten soveltamisala

(9) Puola on liittänyt tiedoksiantoonsa lakiesityksen kaikki säännökset. Puolan toimittaman perusteluosan mukaan direktiivistä 2001/18/EY poiketaan kuitenkin ainoastaan lakiesityksen IV osan 111 §:n 2, 5 ja 6 momentissa (GMO:ien tarkoituksellinen levittäminen ympäristöön koetarkoituksessa) ja 172 §:ssä. Näin ollen tässä päätöksessä esitetty arviointi koskee ainoastaan näitä säännöksiä, rajoittamatta kuitenkaan sellaisten mahdollisten muiden virallisten menettelyjen soveltamista, joilla arvioidaan lakiesityksen muiden osien – myös 111 §:n muiden säännösten – yhdenmukaisuutta yhteisön lainsäädännön kanssa.

#### 3.1.1 *Lakiesityksen 111 § (tarkoituksellinen levittäminen ympäristöön koetarkoituksessa)*

(10) Lakiesityksen 111 §:ssä määritellään sen hakemuksen sisältö, jolla haetaan päätöstä GMO:n tarkoituksellisesta levittämisestä.

Lakiesityksen 111 §:n 1 momentin sanamuoto on seuraava: ”Hakemuksen, jolla haetaan päätöstä tarkoituksellisesta levittämisestä, on sisällettävä seuraavat tiedot: (…)”.

Lakiesityksen 111 §:n 2 momentin sanamuoto on puolestaan seuraava: ”Hakemukseen, jolla haetaan päätöstä tarkoituksellisesta levittämisestä, on liitettävä seuraavat tiedot: (…)”. Nämä tiedot ovat

1) levitettäväksi tarkoitetuista muuntogeenisistä organismeista laadittu riskinarviointi;

2) riskinarvioinnin laadintaan liittyvät asiakirjat;

3) tarkoituksellista levittämistä koskevat tekniset asiakirjat;

4) toimintaohjelma, jos tarkoitukselliseen levittämiseen liittyy ihmisten tai eläinten terveysriski tai ympäristöriski;

5) todistus kunnan- tai kaupunginjohtajalta siitä, että paikallisessa aluekehityssuunnitelmassa annetaan mahdollisuus levittää GMO:ja tarkoituksellisesti ympäristöön ottaen samalla huomioon tarve suojella paikallista luontoa ja kulttuurimaisemaa;

6) kirjalliset ilmoitukset maanviljelijöiltä, joiden tilat sijaitsevat GMO:eja ympäristöön tarkoituksellisesti levittävien maanviljelijöiden naapurustossa, siitä, etteivät he vastusta levittämistä;

7) notaarin vahvistama jäljennös sopimuksesta, jonka mukaisesti tarkoituksellinen levittäminen toteutetaan;

8) hakemuksen tiivistelmä.

#### 3.1.2 *Lakiesityksen 172 § (GMO:ien viljelyyn tarkoitettujen vyöhykkeiden perustaminen)*

(11) Lakiesityksen 172 § kuuluu seuraavasti:

”1. Kielletään muuntogeenisten kasvien viljely, jollei jäljempänä olevasta 2 momentista muuta johdu.

([1]) EYVL L 117, 8.5.1990, s. 15. Direktiivi kumottu direktiivillä 2001/18/EY.
([2]) EYVL L 43, 14.2.1997, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).
([3]) EYVL L 213, 21.7.1982, s. 8. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2004/116/EY (EUVL L 379, 24.12.2004, s. 81).
([4]) EYVL L 270, 14.12.1970, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1800/2004 (EUVL L 317, 16.10.2004, s. 37).

2. Kun 4 §:n 21 momentin f kohdassa tarkoitettu hakija on toimittanut hakemuksen, jolla haetaan päätöstä muuntogeenisten kasvien viljelyyn tarkoitetusta vyöhykkeestä, maatalousministeri antaa neuvoteltuaan ympäristöministerin kanssa ja kuultuaan sen kunnan kuntaneuvostoa (gmina), jossa muuntogeenisiä kasveja on määrä viljellä, päätöksen muuntogeenisten kasvien viljelyyn tarkoitetun vyöhykkeen perustamisesta kunnan alueelle (muuntogeenisten kasvien viljelyyn tarkoitettu vyöhyke).

3. Hakemuksen, jolla haetaan päätöstä muuntogeenisten kasvien viljelyyn tarkoitetun vyöhykkeen perustamisesta, on sisällettävä seuraavat tiedot:

1) 4 §:n 21 momentin f kohdassa tarkoitetun hakijan etu- ja sukunimi tai hänen yrityksensä nimi ja kotipaikka sekä osoite;

2) muuntogeenisen kasvin laji ja lajike, geneettisen muuntamisen tuloksena saadut ominaisuudet ja yksilöllinen tunniste;

3) sen maarekisteripalstan numero, jossa viljelylohko sijaitsee, niiden asetusten mukaisesti, joissa säädetään kansallisesta järjestelmästä rekisterin pitämiseksi tuottajista, tiloista ja ennakkomaksuhakemuksista, viljelylohkon pinta-ala hehtaareina, viljelylohkon sijainti maarekisteripalstassa, kyseisen maarekisteripalstan sivunumero maarekisterikartassa, maarekisterialueen nimi sekä kunnan ja voivodikunnan nimi.

4. Hakemus on jätettävä kirjallisesti ja sähköisesti.

5. Edellä 3 momentissa tarkoitettuun hakemukseen on liitettävä kirjalliset ilmoitukset maanviljelijöiltä, joiden tilat sijaitsevat GMO:eja ympäristöön tarkoituksellisesti levittävien maanviljelijöiden naapurustossa, siitä, etteivät he vastusta suunnitelmaa muuntogeenisten kasvien viljelyyn tarkoitetun vyöhykkeen perustamisesta.

6. Maatalousministeri lähettää jäljennöksen hakemuksesta, jolla haetaan päätöstä muuntogeenisten kasvien viljelyyn tarkoitetusta vyöhykkeestä, kirjallisesti ja sähköisesti viiden päivän kuluessa hakemuksen toimittamisen jälkeisestä päivästä

1) ympäristöministerille ja

2) sen kunnan kuntaneuvostolle, jossa muuntogeenisiä kasveja on määrä viljellä,

ja nämä puolestaan toimittavat maatalousministerille kantansa tästä asiasta perusteluineen 45 päivän kuluessa edellä 3 momentissa tarkoitetun hakemuksen jäljennöksen vastaanottamisen jälkeisestä päivästä.

7. Edellä 6 momentin 1 kohdassa tarkoitettu ympäristöministeri toimittaa kantansa maatalousministerille pyydettyään lausunnon 26 §:n 4 momentissa mainitulta ryhmältä ja 25 §:ssä tarkoitetulta komitealta.

8. Edellä 6 momentin 2 kohdassa tarkoitetun kuntaneuvoston on välittömästi hakemuksen saatuaan saatettava hakemuksen tiedot julkisiksi siinä kaupungissa tai kylässä, johon vyöhyke on määrä perustaa, tavalla, jota asianomaisella alueella tavanomaisesti noudatetaan.”

(12) Puola on antanut komissiolle tiedoksi 172 §:n kaikki säännökset. Rajoittamatta niiden muiden virallisten menettelyjen soveltamista, joilla arvioidaan lakiesityksen muiden osien yhdenmukaisuutta yhteisön lainsäädännön kanssa, komissio katsoo, että 172 §:n kaikki säännökset poikkeavat direktiivistä 2001/18/EY.

### 3.2 **Tiedoksi annettujen kansallisten säännösten vaikutukset yhteisön lainsäädäntöön**

3.2.1 *Lakiesityksen 111 §:n 2, 5 ja 6 momentin vaikutukset*

(13) Kun otetaan huomioon perusteluosassa esitetyt seikat, soveltamisalansa perusteella nämä säännökset vaikuttavat lähinnä GMO:ien levittämiseen muussa kuin markkinoille saattamisen tarkoituksessa, toisin sanoen pääasiassa kokeellisen levittämisen tarkoituksessa, josta säädetään direktiivin 2001/18/EY B osassa (5–11 artikla).

3.2.2 *Lakiesityksen 172 §:n vaikutukset*

(14) Soveltamisalansa perusteella lakiesityksen 172 §:n 1 momentti vaikuttaa lähinnä seuraaviin toimintoihin:

— sellaisten muuntogeenisten siemenlajikkeiden viljely, jotka sallitaan direktiivin 2001/18/EY C osan säännösten (12–24 artikla) mukaisesti,

— sellaisten muuntogeenisten siemenlajikkeiden viljely, jotka on jo hyväksytty direktiivin 90/220/ETY säännösten mukaisesti ja ilmoitetaan nyt olemassa oleviksi tuotteiksi asetuksen (EY) N:o 1829/2003 8 ja 20 artiklan mukaisesti,

— sellaisten muuntogeenisten siemenlajikkeiden viljely, jotka sallitaan asetuksen (EY) N:o 1829/2003 säännösten mukaisesti.

## 4. PUOLAN ESITTÄMÄT PERUSTELUT

(15) Puolan tiedoksiannossa (sivut 3–5) ja perusteluosassa (sivut 12 ja 16–17) selostetaan lakiesityksen vaikutuksia yhteisön lainsäädäntöön ja sen yhdenmukaisuutta yhteisön lainsäädännön kanssa.

### 4.1 **Lakiesityksen 111 §:n 2, 5 ja 6 momentin perustelut**

(16) Puolan tiedoksiannon (sivut 3–4) ja perusteluosan (sivu 12) mukaan jäljempänä esitetyt seikat puoltavat EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen ”erityisten ongelmien” olemassaoloa.

(17) Laadittaessa sääntöjä muuntogeenisten organismien tarkoituksellisesta kokeellisesta levittämisestä ympäristöön periaatteena oli, että on luotava mahdollisimman tiukat järjestelyt kenttäkokeiden ympäristöriskien arvioimiseksi. Tämä on erityisen tärkeää, koska levittäminen on tutkimuksen ensimmäinen vaihe, jossa uusi muuntogeeninen organismi tulee kosketuksiin ympäristön kanssa, ja koska koe toteutetaan ilman suljetuissa järjestelmissä käytettäviä suojatoimia.

(18) Muuntogeenisen organismin ympäristövaikutuksia ei tunneta, mutta ne voivat olla myös haitallisia (erityisesti kun on kyse muista GMO:eista kuin korkeammista kasveista). Siksi on otettava käyttöön erityisiä turvatoimenpiteitä EU:n jäsenvaltioissa noudatettavan ennalta varautumisen periaatteen mukaisesti. Koska Puolassa on rikas biologinen monimuotoisuus, muuntogeenisten organismien levittäminen ympäristöön voi aiheuttaa siinä vakavia toimintahäiriöitä.

(19) Tämän vuoksi perusperiaatteena oli se, että kenttäkokeen kaikkia osia on arvioitava mahdollisimman tiukoin perustein. Erityistä painoarvoa asetettiin ympäristöolosuhteille (maaperän rakenne, eläimistö, kasvisto, suojeltujen lajien esiintyvyys, ilmasto-olot jne.).

(20) Lakiesityksen 111 §:ssä hakijoille asetetaan lisävelvoitteita (GMO:ien levittämisen ehdoksi asetetaan naapurimaapalstojen omistajilta saatu suostumus ja paikallisten aluekehityssuunnitelmien noudattaminen) muttei suljeta pois mahdollisuutta suorittaa toimintoja, joihin liittyy GMO:ien tarkoituksellista levittämistä ympäristöön. Tämän levittämistä rajoittavan lähestymistavan taustalla on myös Puolan maatalouden rakenne: Puolan maatalous on rakenteeltaan yksi yhteisön sirpaloituneimmista. Tämä tilanne vaikeuttaa sekä muuntogeenisten kasvien kaupallista kasvattamista että turvallisten kenttäkoepaikkojen löytymistä.

(21) Puolan viranomaiset eivät anna mitään sellaista uutta tieteellistä näyttöä, jota ympäristönsuojelualalla olisi ilmennyt direktiivin antamisen jälkeen.

### 4.2 **Lakiesityksen 172 §:n perustelut**

(22) Puolan tiedoksiannon (sivut 4–5) ja perusteluosan (sivut 16–17) mukaan kansallisissa säännöksissä annetut kaupallista viljelyä koskevat säännöt perustuvat laajalti ohjeista kansallisten strategioiden ja parhaiden käytänteiden laatimiseksi muuntogeenisten viljelykasvien sekä tavanomaisen ja luonnonmukaisen maataloustuotannon rinnakkaiseloon 23 päivänä heinäkuuta 2003 annettuun komission suositukseen 2003/556/EY ([1]).

(23) Ajatus muuntogeenisten kasvien viljelyyn tarkoitettujen vyöhykkeiden luomisesta perustuu edellä mainitun suosituksen liitteen kohtaan 3.3, joka koskee naapuruston maatilojen yhteistyötä. Huomioon otettiin myös kohdat 2 (yleiset periaatteet) ja 3.3.2 (toimenpiteiden koordinointi), jonka mukaan eri maatilojen peltoja voidaan vapaaehtoisesti ryhmittää samanlaisten kasvilajikkeiden (muuntogeeniset, tavanomaiset tai luomukasvit) viljelyä varten tietyllä tuotantoalueella, sekä kohta 3.3.3, joka koskee maanviljelijöiden vapaaehtoisia sopimuksia tietyn tuotantotyypin vyöhykkeillä.

(24) Lakiesityksen mukaan muuntogeenisiä kasveja saisi viljellä vain sellaisilla alueilla, jotka eivät ole luonnonsuojelullisesti arvokkaita ja joilla maatalouden rakenne mahdollistaa siirtogeenisten kasvien turvallisen viljelyn ilman, että muiden maanviljelijöiden toimille aiheutuu vahinkoa.

([1]) EUVL L 189, 29.7.2003, s. 36.

(25) Lakiesityksessä ehdotetuilla säännöksillä minimoidaan lisäysaineistojen sekoittumisriski ja se riski, että muuntogeeniset kasvit risteytyvät muiden kasvien kanssa, ja mahdollistetaan muuntogeenisten viljelykasvien tarkastukset.

(26) Se, miksi kansallisilla säännöksillä otetaan käyttöön poikkeuksia siirtogeenisten kasvien viljelyn rajoittamiseksi, perustuu muun muassa tarpeeseen täyttää Puolan yhteiskunnan odotukset. Muuntogeenisten kasvien viljelyn rajoittamista koskevilla säännöksillä pyritään estämään vahingot, joita siirtogeenien leviämisestä tavanomaisiin viljelykasveihin voi aiheutua. Suurin ongelma muuntogeenisten kasvien viljelyssä on se, ettei mahdollisesta ristipölytyksestä johtuvaa viljelykasvien saastumisriskiä voida täysin poistaa. Tämän taustalla on se, että Puolan maatalous on hyvin pitkälle sirpaloitunut: Puolassa on lähes kaksi miljoonaa maatilaa, joiden keskikoko on alle kahdeksan hehtaaria. Puolan maataloudelle on ominaista perinteinen tuotantojärjestelmä, vaikkakin kiinnostus luonnonmukaista tuotantoa kohtaan kasvaa jatkuvasti. Tämän suuren sirpaloituneisuuden vuoksi muuntogeenisiä viljelykasveja ei voida eristää tavanomaisista ja luonnonmukaisista viljelykasveista, mikä voi aiheuttaa vakavan uhkan Puolan kehittyvälle luonnonmukaiselle maataloudelle. Siirtogeenisten kasvien hallitsemattomasta viljelystä voisi tässä tilanteessa aiheutua menetyksiä maanviljelijöille.

(27) Puolan maanviljelijöiden kielteistä suhtautumista lisää myös se, ettei Puolan lainsäädännössä säädetä vahingonkorvauksista hallitsemattoman ristipölytyksen aiheuttamien satotuhojen varalta. Lakiesitys on ensimmäinen yritys säännellä kolmen maatalousmuodon – tavanomainen, luonnonmukainen ja siirtogeenisiä kasveja käyttävä – rinnakkaiseloa Puolan lainsäädännössä.

(28) Puolan viranomaiset eivät anna mitään sellaista uutta tieteellistä näyttöä, jota ympäristönsuojelualalla olisi ilmennyt direktiivin antamisen jälkeen.

## 5. **OIKEUDELLINEN ARVIOINTI**

(29) EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 5 kohtaa sovelletaan uusiin kansallisiin toimenpiteisiin, joilla otetaan käyttöön yhteisön jonkin yhdenmukaistamistoimenpiteen kanssa ristiriidassa mutta uudella tieteellisellä näytöllä perusteltavissa olevia säännöksiä ympäristön tai työympäristön suojelemiseksi jäsenvaltiossa yhdenmukaistamistoimenpiteen toteuttamisen jälkeen ilmenneen erityisongelman vuoksi.

(30) Lisäksi EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 6 kohdan mukaan komissio hyväksyy tai hylkää kyseiset kansalliset säännökset todettuaan ensin, ovatko ne keino mielivaltaiseen syrjintään tai jäsenvaltioiden välisen kaupan peiteltyyn rajoittamiseen ja muodostavatko ne esteen sisämarkkinoiden toiminnalle.

(31) Puolan viranomaiset pyrkivät 13 päivänä huhtikuuta 2007 toimittamallaan tiedoksiannolla saamaan luvan sisällyttää kansalliseen lakiin uusina säännöksinä 111 §:n 2, 5 ja 6 momentti sekä 172 §, joita Puola pitää direktiivistä 2001/18/EY poikkeavina.

(32) Puola toimitti tiedoksiannon ainoastaan sillä perusteella, että asianomaisissa säännöksissä poiketaan direktiivistä 2001/18/EY. Siksi tässä päätöksessä esitetty oikeudellinen arviointi keskittyy ainoastaan direktiiviin 2001/18/EY.

(33) Direktiivillä 2001/18/EY yhdenmukaistetaan yhteisön tasolla säännöt, jotka koskevat GMO:ien tarkoituksellista levittämistä ympäristöön koetarkoituksessa ja markkinoille saattamisen tarkoituksessa. Tätä horisontaalista säädöstä voidaan pitää kaiken GMO:ien tarkoituksellisen ympäristöön levittämisen perustana Euroopan unionissa, erityisesti koska sen johtavia periaatteita noudatetaan myös myönnettäessä lupia muuntogeenisiä elintarvikkeita ja rehuja koskevan lainsäädännön (asetus (EY) N:o 1829/2003) mukaisesti.

(34) Kun direktiivin 2001/18/EY säännöksiä verrataan tiedoksi annettuihin kansallisiin toimenpiteisiin, voidaan todeta, että kansalliset toimenpiteet ovat direktiivin säännöksiä rajoittavampia seuraavien seikkojen suhteen:

— Direktiivin 2001/18/EY B osan säännösten mukaisesti GMO:n kokeellinen levittäminen ei edellytä luvan saamista kolmannelta osapuolelta (Puolan lakiesityksessä sitä edellytetään naapuruston maanviljelijöiltä) eikä muilta viranomaisilta kuin direktiivin 4 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuilta toimivaltaisilta viranomaisilta (Puolan lakiesityksessä sitä edellytetään kuntaneuvostolta).

— Direktiivi 2001/18/EY mahdollistaa yhteisössä hyväksyttyjen muuntogeenisten siementen vapaan liikkuvuuden. Sen 13–18 artiklassa säädetään lupamenettelystä, jossa toimivaltaiset viranomaiset antavat arvion kustakin GMO:a tai GMO:ien yhdistelmää koskevasta ilmoituksesta erikseen ja lupa myönnetään tarvittaessa neuvoston päätöksen 1999/468/EY ([1]) 5 ja 7 artiklan mukaisella komiteamenettelyllä. Direktiivin 19 artiklan (Lupa) mukaisesti ”ainoastaan silloin kun on annettu kirjallinen lupa tuotteina tai tuotteissa olevan GMO:n markkinoille saattamista varten, voidaan kyseistä tuotetta käyttää ilman muuta ilmoitusta yhteisön alueella, jos käyttöön liittyviä erityisehtoja ja ehdoissa määritettyjä ympäristöjä ja/tai maantieteellisiä alueita koskevia määräyksiä noudatetaan tarkoin”. Lisäksi direktiivin 22 artiklassa (Vapaa liikkuvuus) säädetään, että ”jäsenvaltiot eivät saa kieltää, rajoittaa tai estää sellaisten tuotteina tai tuotteissa olevien GMO:ien saattamista markkinoille, jotka ovat tämän direktiivin vaatimusten mukaisia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 23 artiklan soveltamista”.

(35) Edellä mainitun perusteella voidaan todeta, etteivät jäsenvaltiot voi rajoittaa sellaisen GMO:n viljelyä, jolle on myönnetty viljelylupa EU:ssa direktiivissä 2001/18/EY säädetyllä menettelyllä. Puolan lakiesityksessä kuitenkin kielletään GMO:ien viljely muilla kuin tähän tarkoitukseen nimetyillä vyöhykkeillä, vaikkei kyseisen direktiivin mukaisesti myönnetyssä kirjallisessa luvassa edes anneta tällaista rajoitusmahdollisuutta.

(36) Lakiesityksellä on vaikutuksia direktiiviin 2001/18/EY, koska sillä rajoitetaan kaikkien GMO:ien viljelyä Puolassa, kun taas kyseisessä direktiivissä (13–18 artikla) säädetään menettelystä, jonka mukaan luvan myöntäminen GMO:n markkinoille saattamiseksi edellyttää tapauskohtaisen riskianalyysin tekemistä yhteisön tasolla.

(37) Lisäksi rajoitukset, joita Puola aikoo soveltaa muuntogeenisten siementen viljelyyn Puolassa, vaikeuttaisivat sellaisten muuntogeenisten siementen markkinoille saattamista, joille on myönnetty lupa tähän tarkoitukseen direktiivin 2001/18/EY nojalla. Lakiesityksellä olisi siten vaikutuksia niihin lupiin, jotka yhteisön voimassa olevan lainsäädännön nojalla on jo myönnetty muuntogeenisten siementen markkinoille saattamiseksi, ja tuleviin lupiin.

([1]) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23. Päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2006/512/EY (EUVL L 200, 22.7.2006, s. 11).

(38) Puolan lakiesityksen 111 §:n 2, 5 ja 6 momentilla pyritään rajoittamaan kokeelliseen levittämiseen tarkoitettujen muuntogeenisten siementen viljelyä. Muuntogeenisten siementen kokeellista levittämistä säännellään direktiivillä 2001/18/EY mutta hallinnoidaan pikemminkin kansallisella kuin yhteisön tasolla. Direktiivin 2001/18/EY 6 artiklan (Lupaa koskeva vakiomenettely) 1 kohdan mukaan kustakin GMO:n kokeellisesta levittämisestä on tehtävä ilmoitus sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jonka alueella levittäminen on tarkoitus toteuttaa. Direktiivin 2001/18/EY 6 artiklan 8 kohdan mukaan ilmoittaja saa aloittaa levittämisen vasta saatuaan toimivaltaiselta viranomaiselta kirjallisen luvan ja vain lupaehtojen mukaisesti. Siksi tiedoksiannetun lakiesityksen niitä säännöksiä, joissa tällaisen levittämisen sallimisen ehdoksi asetetaan hallinnollisia lisävaatimuksia, kuten kunnan- tai kaupunginjohtajan antamat todistukset ja naapuruston maanviljelijöiden kirjalliset ilmoitukset siitä, etteivät he vastusta levittämistä riippumatta mahdollisista riskeistä, on pidettävä direktiivin 2001/18/EY vastaisina.

(39) Lakiesityksen 172 §:n 1 momentin mukaan muuntogeenisten kasvien viljely on kielletty, jollei kyseisen pykälän 2 momentista muuta johdu (maatalousministeri nimeää erityiset vyöhykkeet). Tämä yleinen kielto rikkoo direktiivin 2001/18/EY 19 artiklaa (Lupa), jossa säädetään, että jos on annettu kirjallinen lupa tuotteina tai tuotteissa olevan GMO:n markkinoille saattamista varten, kyseistä tuotetta voidaan käyttää ilman muuta ilmoitusta yhteisön alueella, jos käyttöön liittyviä erityisehtoja ja ehdoissa määritettyjä ympäristöjä ja/tai maantieteellisiä alueita koskevia määräyksiä noudatetaan tarkoin. Lisäksi Puolan lakiesityksen yleinen kielto rikkoo direktiivin 2001/18/EY 22 artiklaa, jossa säädetään, etteivät jäsenvaltiot saa kieltää, rajoittaa tai estää sellaisten tuotteina tai tuotteissa olevien GMO:ien saattamista markkinoille, jotka ovat direktiivin vaatimusten mukaisia.

(40) Jäsenvaltio voi direktiivin 2001/18/EY 23 artiklan mukaan väliaikaisesti rajoittaa tuotteina tai tuotteissa olevan GMO:n käyttöä ja/tai myyntiä tai kieltää sen käytön ja/tai myynnin alueellaan, jos jäsenvaltiolla on aihetta todeta, että kyseinen tuotteina tai tuotteissa oleva GMO, josta on tehty asianmukainen ilmoitus ja jolle on saatu kirjallinen lupa direktiivin 2001/18/EY mukaisesti, aiheuttaa riskin ihmisten terveydelle tai ympäristölle. Tämä säännös tarkoittaa, että GMO:n viljely voidaan kieltää ainoastaan tapauskohtaisesti ja erityisolosuhteissa (asiasta on luvan myöntämisen jälkeen annettu uutta tietoa) ja etteivät jäsenvaltiot voi yleisesti kieltää GMO:ien viljelyä tai muuta käyttöä.

(41) Edellä mainitusta seuraa, etteivät 111 §:n 2, 5 ja 6 momentti sekä 172 § ole yhdenmukaisia direktiivin 2001/18/EY kanssa, kuten myös Puolan viranomaiset ilmoittivat tiedonannossaan. Näin ollen tässä päätöksessä ei ole tarpeen tarkastella näitä säännöksiä yhteisön muun lainsäädännön ja erityisesti asetuksen (EY) N:o 1829/2003 valossa. Direktiivin 2001/18/EY perusteella tehty arviointi ei kuitenkaan rajoita tiedoksiannetun lakiesityksen vaatimustenmukaisuuden arviointia yhteisön muun lainsäädännön ja erityisesti asetuksen (EY) N:o 1829/2003 perusteella yhteisön muiden menettelyiden yhteydessä.

(42) EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 5 kohdassa määrätään yhteisön lainsäädännön yhdenmukaisen soveltamisen ja markkinoiden yhtenäisyyden periaatteita koskevasta poikkeuksesta. Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan jokaista poikkeusta yhteisön lainsäädännön yhdenmukaisen soveltamisen ja sisämarkkinoiden yhtenäisyyden periaatteista on tulkittava tiukasti. Näin ollen EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 5 kohdassa määrättyä poikkeusta on tulkittava siten, ettei sen soveltamisalaa uloteta laajemmalle kuin niihin tapauksiin, joita se muodollisesti koskee.

(43) Koska perustamissopimuksen 95 artiklan 6 kohdassa säädetty määräaika on suhteellisen lyhyt, komission on käytettävä jäsenvaltioiden esittämiä perusteita tarkastellessaan, ovatko perustamissopimuksen 95 artiklan 5 kohdan mukaisesti tiedoksi annetut kansalliset toimenpideluonnokset aiheellisia. Tämä tarkoittaa sitä, että kyseisten toimenpiteiden aiheellisuuden osoittaminen on perustamissopimuksen mukaan pyynnön esittäneen jäsenvaltion vastuulla. Ottaen huomioon EY:n perustamissopimuksen 95 artiklassa vahvistetut menettelypuitteet ja erityisesti päätöksen tekemisen tiukka määräaika komission on yleensä rajoituttava tarkastelemaan pyynnön esittäneen jäsenvaltion toimittamien perustelujen asianmukaisuutta hakematta itse mahdollisia perusteluja.

(44) Lisäksi kun otetaan huomioon asianomaisen kansallisen toimenpiteen luonne, todistustaakka siitä, että on olemassa vaatimuksia, joilla voidaan perustella tällaisen toimenpiteen hyväksyminen EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 5 kohdan mukaisesti, on toimenpiteen tiedoksiantaneella jäsenvaltiolla.

(45) EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 5 kohdassa määrätään, että jos jäsenvaltio pitää tarpeellisena ottaa käyttöön kansallisia säännöksiä tai määräyksiä, jotka poikkeavat yhdenmukaistamistoimenpiteestä, kyseisten säännösten tai määräysten on täytettävä seuraavat kumulatiiviset ehdot ([1]):

— uusi tieteellinen näyttö,

— liittyy ympäristönsuojeluun tai työympäristön suojeluun,

— erityinen ongelma asianomaisessa jäsenvaltiossa,

— ilmenee yhdenmukaistamistoimenpiteen toteuttamisen jälkeen.

(46) Siksi yhteisön yhdenmukaistamistoimenpiteen kanssa ristiriidassa olevien kansallisten toimenpiteiden käyttöönottoa on edellä mainitun artiklan mukaisesti ensi sijassa perusteltava uudella ympäristönsuojelua tai työympäristön suojelua koskevalla tieteellisellä näytöllä.

(47) Kuten tämän päätöksen johdanto-osan 45 kappaleesta ilmenee, poikkeusta pyytäneen jäsenvaltion on itse osoitettava, että on olemassa uutta tieteellistä näyttöä, joka tukee tiedoksi annettuja toimenpiteitä.

(48) Puola esittää perusteluiksi seuraavat seikat (tiedoksiannon sivut 3–5):

— Epäselvyydet, jotka liittyvät ensimmäiseen tutkimusvaiheeseen, jossa uusi muuntogeeninen organismi pääsee kosketuksiin ympäristön kanssa; tällaisen organismin ympäristövaikutuksia ei tunneta, ja ne voivat myös olla haitallisia.

— Tarve rajoittaa muuntogeenisten kasvien viljely alueisiin, jotka eivät ole luonnonsuojelullisesti arvokkaita ja joiden maatalouden rakenne mahdollistaa siirtogeenisten kasvien turvallisen viljelyn ilman, että muiden maanviljelijöiden toimille aiheutuu vahinkoa.

— Tarve vastata Puolan yhteiskunnan odotuksiin; suurin ongelma muuntogeenisten viljelykasvien viljelyssä on se, ettei mahdolliseen ristipölytykseen liittyvää viljelykasvien saastumisriskiä voida täysin poistaa.

— Puolan maatalouden vahva sirpaloituneisuus; muuntogeenisiä viljelykasveja ei ole mahdollista eristää tavanomaisista ja luonnonmukaisista viljelykasveista, mistä syystä siirtogeenisten kasvien hallitsemattomasta viljelystä voisi aiheutua menetyksiä maanviljelijöille.

([1]) Euroopan yhteisöjen tuomioistuin, yhdistetyt asiat C-439/05 P ja C-454/05 P, 56–58 kohta.

— Puolalaisten maanviljelijöiden kielteinen suhtautuminen GMO:ien viljelyyn; kielteisyyttä vain lisää se, ettei lainsäädännössä säädetä vahingonkorvauksista hallitsemattoman ristipölytyksen aiheuttamien satotuhojen varalta, eikä Puolalla ole omaa lainsäädäntöä kolmen maatalousmuodon (tavanomaiset, luonnonmukaiset ja siirtogeeniset kasvit) rinnakkaiselosta.

(49) Puolan esittämistä perusteluista ilmenee, etteivät Puolan viranomaiset anna uusia ympäristönsuojelutietoja tiedonannossaan eivätkä siihen liittyvässä perusteluosassa. Perustelut koskevat laajempia kysymyksiä, kuten ensimmäiseen tutkimusvaiheeseen liittyvää epäselvyyttä, luonnonsuojelua ja vastuuta. Missään ei viitata uusiin tieteellisiin tutkimuksiin, uuteen tieteelliseen kirjallisuuteen tai muihin uusiin tieteellisiin tuloksiin, jotka olisi tuotettu direktiivin 2001/18/EY antamisen jälkeen ja jotka sisältäisivät uutta, ympäristönsuojelua tai työympäristön suojelua koskevaa näyttöä.

(50) Uuden tieteellisen näytön puuttuessa komissiolla ei ole ollut syytä toimittaa EFSAlle tiedoksiantoa ja pyytää siltä lausuntoa direktiivin 2001/18/EY 28 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

(51) Koska uuden tieteellisen näytön toimittaminen on EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 5 kohdan määräysten täyttymisen kumulatiivinen ehto, tällaisen näytön puuttuminen johtaa tiedoksiannon hylkäämiseen ilman, että tiedoksiantoa olisi tarvetta tarkastella edelleen sen suhteen, täyttyvätkö muut ehdot.

## 6. **PÄÄTELMÄ**

(52) EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 5 kohdassa edellytetään, että jos jäsenvaltio pitää tarpeellisena ottaa käyttöön yhteisön yhdenmukaistamistoimenpiteistä poikkeavia kansallisia säännöksiä, niiden on perustuttava uuteen, ympäristönsuojelua tai työympäristön suojelua koskevaan tieteelliseen näyttöön ja pyynnön esittävällä jäsenvaltiolla on oltava erityinen ongelma, joka on ilmennyt kyseisen yhdenmukaistamistoimenpiteen toteuttamisen jälkeen.

(53) Puola ei anna tiedoksiannossaan uutta, ympäristönsuojelua tai työympäristön suojelua koskevaa tieteellistä näyttöä, joka olisi ilmennyt GMO:ien tarkoituksellista ympäristöön levittämistä koskevan direktiivin 2001/18/EY antamisen jälkeen ja jonka vuoksi tiedoksi annettujen kansallisten toimenpiteiden käyttöönotto olisi tarpeellista.

(54) Näin ollen Puolan pyyntö saada ottaa käyttöön 111 §:n 2, 5 ja 6 momentti sekä 172 §, joilla poiketaan GMO:ien kokeellista levittämistä ja viljelyä koskevista direktiivin 2001/18/EY säännöksistä, ei täytä 95 artiklan 5 kohdassa asetettuja ehtoja.

(55) Niiden tietojen valossa, jotka sillä oli käytettävissään arvioidessaan sille esitettyjä kansallisten toimenpiteiden perusteluja, sekä edellä esitetyn perusteella komissio katsoo, että Puolan 13 päivänä huhtikuuta 2007 esittämä pyyntö saada ottaa käyttöön direktiivistä 2001/18/EY poikkeavia kansallisia säännöksiä ei täytä EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 5 kohdassa asetettuja ehtoja, koska Puola ei ole antanut uutta, ympäristönsuojelua tai työympäristön suojelua koskevaa tieteellistä näyttöä, joka liittyisi Puolan erityiseen ongelmaan.

(56) Komissio katsoo siksi, että tiedoksiannettuja kansallisia säännöksiä ei voida hyväksyä perustamissopimuksen 95 artiklan 6 kohdan mukaisesti,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

*1 artikla*

Hylätään Puolan EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 5 kohdan nojalla tiedoksi antamat muuntogeenisiä organismeja koskevan kansallisen lakiesityksen 111 §:n 2, 5 ja 6 momentti sekä 172 §.

*2 artikla*

Tämä päätös on osoitettu Puolan tasavallalle.

Tehty Brysselissä 12 päivänä lokakuuta 2007.

*Komission puolesta*

Stavros DIMAS

*Komission jäsen*